

Henriksen (SF), Jørgen Jensen (DKP), Bolvig (RV), Honoré (KrF), Mølgaard (DR) og Tyroll (VS).

Efter 1. behandling henvist til arbejdsmarkedsudvalget.

Efter 2. behandling henvist til fornyet udvalgsbehandling.

Ved loven, der i hovedsagen trådte i kraft den 1. juli 1979, gennemføres en række ændringer i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v., der kan gengives således:

1. Der indføres en ordning, hvorefter *arbejdsgiveren skal betale et beløb for ledighed*, som opstår i forbindelse med *jul, påske, Kristi himmelfartsdag, 1. maj og grundlovsdag*. Beløbet, der beregnes på grundlag af de arbejdsløshedsdagpenge, som er udbetalt som følge af ledigheden, kan ikke overstige betaling for 40 timer for hver ansat inden for den enkelte lukningsperiode.

Arbejdsgiverens forpligtelse indtræder kun, hvis den ansatte vender tilbage til virksomheden, og kun hvis ledigheden har medført udbetaling af dagpenge.

2. Arbejdsdirektørens ret til at fastsætte særlige regler om retten til dagpenge for et medlem, hvis *ægtefælle driver selvstændig virksomhed*, ophæves, hvorved den hidtil gældende såkaldte *130 dages regel* bortfalder.

3. Der gives *arbejdsdirektøren* ret til efter forhandling med landsarbejdsnævnet at *fastsætte nærmere regler om retten til dagpenge i forbindelse med arbejdsfordelingsordninger*. I den bestemmelse, der også på en række andre områder giver arbejdsdirektøren ret til efter forhandling med landsarbejdsnævnet at fastsætte særlige regler, præciseres det, at såvel arbejde som indtægt under ledighed kan medføre fradrag i dagpengene.

4. Der indsættes en bestemmelse, hvorefter det påhviler arbejdsformidlingen under medvirken af vedkommende arbejdsmarkedsnævn regelmæssigt at søge *oplysninger* fra arbejdsgivere *om det forventede forbrug af arbejdskraft*. Nærmere regler herom fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet.